

Mijn mooiste kerstboom ooit!

Vandaag ben ik de zolder opgegaan om er de kerstboom af te halen. Het is maar een kleintje en je kunt van een boom eigenlijk niet spreken. En het is ook nog geen echte. Een kunstboompje zogenaamd. In de krant stonden diverse advertenties waar je een kerstboom kon kopen en die je dan ook nog thuis bezorgd kreeg. En toen ik die advertenties las dacht ik onwillekeurig weer aan de tijd toen nog geen kerstbomen uit kunststof bestonden. Toen waren de kerstbomen nog puur en werden fris gekapt. Enfin, toen ik mijn kunstboompje uit de doos haalde en hem aan het verfraaien was moest ik denken aan de tijd dat ik als knaapje zelf een kerstboom in huis haalde. Het was in het oorlogsjaar van 1944 en toen had mijn moeder geen geld om een kerstboom te kopen. Ik was 13 jaar en de oorlog was in volle gang. Bij mijn moeder thuis, met broer en zus, was het karig en het weinige geld dat mijn moeder als poetsvrouw verdiende, was nauwelijks toereikend om ons van het hoogst nodige in het levensonderhoud te voorzien. Een Kerstboom kopen was er toen niet bij. We woonden in ons huurhuisje aan de rand van het dorp. En op vele plaatsen in mijn dorp waren er bosjes met wildgroei waar van alles in groeide. En ook dennenboompjes. Toen de maand november er zat aan te komen begon ik aan mijn speurwerk naar een mooie kerstboom. Met het verkleuren van de bladeren aan de bomen begon ik rond te neuzen. De meeste keren op de plaatsen waar de begroeiing van struiken en de bomen het dichtste was. In het grote bos met de vijver waar in de winter geschaapt werd, en verder naar het bos van het kasteel. En wat zocht ik voor een boom? Hij moest mooi recht zijn en met een top waar de piek heel goed te zien was. En wie zoekt die vindt. Ik zag hem staan tussen diverse andere grote struiken in “ het Brook” nabij de kerk. In de eerste week van december was de winter al goed voelbaar en had mijn moeder haar laatste kwartjes uitgegeven voor een paar zakken eierkolen en enkele kruiwagens kolenslik voor op het vuur. Het stemde haar droevig dat er geen centen meer waren voor een kerstboom. We moeten het dit jaar maar alleen met het kribje doen zei ze met een medelijdende stem. Dat onze kerstboom nog in de grond stond dat verklapte ik haar niet. Heel beslist zou ik er voor zorgen dat ook nu een kerstboom in ons schamel maar heel gezellig kamertje kwam te staan. Het was een week voor kerstmis dat ik de boom ging halen. Het was buiten koud en stil en op de waterplasjes lag al en laagje ijs. Ook viel er zo af en toe sneeuw. Dat maakte dat alles een winterse aanblik kreeg. De takken van de struiken en bomen waren donker en stug. Toen ik bij het vallen van de avond bij het boompje van mijn keus kwam moest ik in actie treden. Om die los te krijgen had ik het korte bijl, waar ik thuis kachelhout mee hakte. bij me. Ik zakte op mijn knieën, trok de onderste takken uiteen, voelde met mijn handen waar de stam de grond zat en begon te hakken. Al na enkele slagen die ik gedaan had kreeg ik de harsgeur in mijn neus en proefde ik ook meteen de sfeer van kerstmis. Mijn linkerhand duwde de takken opzij en de andere hand kapte, kapte en kapte. En dan op eens

een licht gekraak en de boom viel opzij. Dit wordt onze kerstboom moet ik gezegd hebben toen ik die achter me aan sleepte. Uit bezorgdheid dat ik hem zou beschadigen hief ik hem op mijn nek en voelde ik de koude takken in mijn gezicht. Het was inmiddels flink donker geworden toen ik hem naar huis sjouwde. Het was een heel karwei geweest. Moe en koud kwam ik met de boom thuis en zette hem voor de huisdeur neer en schudde hem om de takken vrij en los te maken. Ik deed toen de gangdeur open en riep op mijn moeder. Parmantig posteerde ik me naast de boom en hield hem statig rechtop om hem op zijn best te laten uitkomen. Toen mijn moeder op mijn geroep naar buiten kwam en me zo trots naast mijn kerstboom zag staan, kon ze haar tranen niet meer bedwingen. Och wat was ze blij. Och jongen, wat is dat een mooie boom zei ze en vanwaar heb je die? Hij is klein maar fijn en hij heeft ook nog een mooie spits voor de piek op te zetten. Ik weet nog dat ik toen mijn moeder heb geholpen met de kerstboom in en emmer met zand te zetten. Van al dat hakken en het gesjouw met de boom was ik doodmoe geworden en lag daarom al vroeg in mijn bed. Ik heb toen gedroomd van een witte kerst en van vrede en alles wat geluk met zich meebrengt. Toen ik s' morgens ontwaakte en het raam van de slaapkamer bedekt zag met sneeuw, kwam mijn gedachte aan onze kerstboom direct terug. Beneden gekomen zag ik mijn moeder in de kamer staan met een mooie schort voor. Achter haar zie ik dan in de hoek van de kamer op een tafeltje de "**kerstboom**" staan. Hij reikte bijna tot het plafond en de piek die schitterde in de top. Hij was uitgedost met wat geknipte sliertjes van zilverpapier en met veel plukjes met watten die de sneeuw moest voorstellen. De boom die vulde onze kamer met een warme kerstsfeer. Ik weet nog dat ik uit riep; "**Hij is mooi mam,**". Moeder stak toen stompjes kaarsen voor de kribbe aan en gezamenlijk hebben we toen een kerstliedje gezongen. Ik ben die kerstboom van 1944 nooit vergeten. Het is de **mooiste kerstboom geweest** die ik ooit heb gehad. De kerstboom die ik nu, 80 jaar later in huis heb staan, is heel klein en ook nog van kunststof, en heeft bij lange niet de echtheid van de boom die ik als 13-jarige uit het bosje haalde. Nu is alles in ons bereik. We kopen de mooiste boom met alles wat er bij hoort. We hebben met de kerstdagen een overvolle dis en alle hoeken van ons huis heeft wel een lichtje van gezelligheid. Maar toch scheelt er iets, en dat is het weten dat massa's mensen in deze kersttijd honger en armoede hebben en er ook nog landen zijn waar oorlog heerst. De oorlog die er was toen ik mijn **kerstboom** kapte, die is er nu nog. Niet zo kort bij maar toch is er oorlog. En daarbij nog veel meer. Zoals terreur, drugs, overvallen, natuurrampen en bommen met vuur. Wat heeft de mensheid er van gemaakt, sinds de geboorte van het **Kerstkind**? Als ik nu gedurende de Kerstdagen het lied "**Stille nacht, Heilige nacht**" hoor, dan doet me dat terug denken aan de "**kerstboom**" van in de tijd uit mijn jeugd. Ik zal dan weer dat gelukkige en vredige gevoel over me heen krijgen die ik toen samen met m'n broer en zus en moeder beleefde bij de kerstboom, met snippers zilverpapier en pluisjes met watten er in en de stompjes kaars. Dan sluit ik mijn ogen, laat dat weer op mijn netvlies terugkomen, en hoor ik weer het liedje wat we toen samen zongen. "**Er is een kindeke geboren op aard**". Ook nu weer zullen dan mijn ogen nat worden. Omdat ze me doen herinneren aan de tijd toen we met heel weinig rijk en gelukkig waren.

**Ik wens jullie allemaal " een Zalig Kerstfeest
en een heel Gelukkig Nieuwjaar ".**

(Pie)

